NORAKSTS

Lieta Nr.A42812009
A00636 – 11/15

S P R I E D U M S
L a t v i j a s t a u t a s v ā r d ā

Rīgā 2011.gada 31.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Reitupe,

piedaloties pieteicējam *J.L.* (personas kods */personas kods/*),

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *J.L.* pieteikumu par Siguldas novada domes Administratīvās komisijas 2009.gada 18.maija lēmuma Nr.N818800041340/110/09 atcelšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2009.gada 24.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolā – paziņojumā Nr.800041340 (turpmāk arī – protokollēmums) konstatēts, ka 2009.gada 24.aprīlī transportlīdzeklis Honda ar valsts reģistrācijas numura zīmi */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī – transportlīdzeklis) ir novietots stāvēšanai Pils ielā 4, Siguldā, nenovietojot to brauktuves malā, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 128.punktu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{10}panta devīto daļu transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods Ls 20 apmērā.

[2] Ar Siguldas novada domes Administratīvās komisijas 2009.gada 18.maija lēmumu Nr.N818800041340/110/09 (turpmāk arī – Lēmums) protokollēmums atstāts negrozīts, konstatējot, ka pieteicējs, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai, nav ievērojis CSN 128. un 130.punkta prasības, jo transportlīdzeklis nav novietots stāvēšanai paralēli brauktuves malai.

[3] 2009.gada 3.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *J.L.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2009.gada 8.jūnija lēmumu pieteikums pieņemts un ir ierosināta administratīvā lieta.

Pieteikumā norādīts, ka pieteicējs savu vainu pārkāpuma izdarīšanā neatzīst, jo transportlīdzeklis novietots stāvēšanai, neaizskarot ceļa braucamo daļu.

[4] Atbildētāja – Siguldas novada dome Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un uzskata to par noraidāmu.

Paskaidrojumā norādīts, ka transportlīdzekļa atrašanās vietā – Pils ielā 4, Siguldā, brauktuves malā izveidots paplašinājums un uzstādīta 532.ceļa zīme, kas apzīmē stāvvietu bez papildzīmes, līdz ar to transportlīdzekļu novietošana stāvēšanai brauktuves malas paplašinājumā atļauta atbilstoši CSN 128. un 130.punkta prasībām - paralēli brauktuves malai.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja iesniegto pieteikumu, papildus paskaidrojot, ka vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā atzīst, norādot, ka transportlīdzekli tieši paralēli brauktuvei viņam liedza novietot cits, stāvvietā nepareizi novietotais transportlīdzeklis. Transportlīdzeklis nebija novietots uz brauktuves. Par CSN pārkāpumiem pie administratīvās atbildības pieteicējs nav saukts.

[6] Atbildētājas pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies. Ievērojot to, ka pavēste nosūtīta likumā noteiktā kārtībā un atbildētājs pavēsti ir saņēmis, par ko liecina iesniegums lietā, kā arī to, ka lietu iespējams izskatīt bez atbildētājas pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē, tiesa uzskatīja par iespējamu lietu izskatīt bez šī procesa dalībnieka piedalīšanās tiesas sēdē.

M o t ī v u d a ļ a

[7] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, uzklausījusi tiesas sēdē pieteicēja paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteikums ir pamatots un lietā piemērojams LAPK 21.pants.

[8] LAPK 9.panta pirmā daļa noteic, ka *par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība*.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums - administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse *(sal. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 22.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-571/2006 8.punkts)*.

[9] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu, *pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā*.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus cita starpā *konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto, video) (..)*.

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, citi dokumenti, kā arī fotouzņēmumi.

[10] Lietā konstatēti turpmāk norādītie faktiskie apstākļi.

[10.1] 2009.gada 24.aprīlī sastādīts protokollēmums *([1], lietas 14.lapa)*, kuram pievienoti notikuma laikā un vietā veiktie divi fotouzņēmumi *(lietas 11.lapa)*.

[10.2] 2009.gada 27.aprīlī pieteicējs apstrīdēja protokollēmumu *(lietas 13.lapa)*.

[10.3] 2009.gada 18.maijā pieņemts Lēmums *(lietas 4.lapa)*.

[11] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka 2009.gada 24.aprīlī transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai Pils ielā 4, Siguldā, brauktuves malā izveidotajā paplašinājumā ieslīpi. Tāpat lietā nav strīda par ceļa zīmju izvietojumu.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicēja izdarītais administratīvais pārkāpums var tikt atzīst par maznozīmīgu.

[12] Atbildētājas Lēmums ir pieteicējam nelabvēlīgs administratīvais akts, kas pamatots ar CSN 128., 130., 131.punktu un LAPK 149.^{10}panta devīto daļu.

CSN 128.punkts noteic, ka (..), *ja brauktuves malā izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos (šeit un turpmāk tiesību normas redakcijā uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdi)*.

CSN 130.punkts noteic, ka *transportlīdzekļus atļauts apstādināt un novietot stāvēšanai vienā rindā paralēli brauktuves malai. (..)*.

Savukārt CSN 131.punkts noteic, ka *stāvvietās pie ietves vai, uzbraucot uz ietves, ja stāvvieta apzīmēta ar 532. vai 533.ceļa zīmi un 827., 828., 829., 830., 831. vai 832.papildzīmi, atļauts stāvēt motocikliem, tricikliem, kvadricikliem un vieglajiem automobiļiem bez piekabēm, bet, ja stāvvieta apzīmēta ar 825. vai 826.papildzīmi, - arī vieglajiem automobiļiem ar piekabēm, kā norādīts ar attiecīgo papildzīmi un ceļa apzīmējumiem. (..)*.

No minētajām tiesību normām izriet, ka gadījumos, ja brauktuves malā izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos, novietojot transportlīdzekli tā, kā tas norādīts papildzīmē, savukārt, ja tādas nav – saskaņā ar CSN 130.punktu - vienā rindā paralēli brauktuves malai.

Kā izriet no lietas materiāliem, Pils ielā 4, Siguldā, brauktuves malā izveidots paplašinājums un uzstādīta 532.ceļa zīme „Stāvvieta" bez papildzīmēm.

Izvērtējot ceļu satiksmes organizāciju Pils ielā 4, Siguldā, kopsakarā ar iepriekš minētajām CSN normām, secināms, ka brauktuves Pils ielā 4, Siguldā malā izveidotajā paplašinājumā transportlīdzekļi jānovieto stāvēšanai vienā rindā paralēli brauktuves malai.

Izskatāmajā gadījumā transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai brauktuves malā izveidotā šim nolūkam paredzētā paplašinājumā ieslīpi (apmēram 45 grādu leņķī), nevis paralēli brauktuves malai, neievērojot CSN 130. un 131.punkta prasības. Līdz ar to atbildētāja pamatoti konstatējusi pieteicēja rīcībā LAPK 149.^{10}panta devītajā daļā paredzēto administratīvā pārkāpuma sastāvu.

[13] LAPK 8.panta otrā daļa noteic, ka *aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. (..).*

LAPK 149.^{10}panta devītā daļa noteic, ka *par citu šajā kodeksā neminētu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.*

Minētā tiesību norma par attiecīgo pārkāpumu paredz piemērot Ls 20 naudas sodu (kas arī atbilst lietā pieņemtajam Lēmumam). Līdz ar to, nosakot piemērojamo sodu, nav nepieciešams apsvērt apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 32.pantu jāņem vērā, izvēloties soda veidu un apmēru.

Tomēr LAPK 21.panta pirmā daļa paredz, *ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu*, savukārt minētā panta otrā daļa paredz, ka *ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu (tiesību norma spēkā esošajā redakcijā).*

Tādējādi pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja ir konstatējami šādi priekšnosacījumi: 1) pārkāpums izdarīts ceļu satiksmē; 2) par to paredzētais naudas sods nepārsniedz Ls 30; 3) pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai. Taču, lai pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, papildus obligāto priekšnosacījumu konstatēšanai ir jāizvērtē LAPK 32.panta otrajā daļā minētie apstākļi: pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi un jāizdara lietderības apsvērumi saskaņā ar LAPK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi, proti, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Proti, iestādei ar LAPK 21.pantu ir piešķirta rīcības brīvība izvērtēt, vai LAPK 32.pantā noteiktā mērķa sasniegšanai ir nepieciešams saukt pārkāpēju pie administratīvās atbildības, vai arī mērķi ir iespējams sasniegt, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Augstākās tiesas Senāts ir norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (*sk.Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktu*).

Izvērtējot lietas materiālus to savstarpēja kopsakarā tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā ir konstatējami LAPK 21.pantā minētie priekšnosacījumi un pieteicēja izdarītais pārkāpums var tikt atzīts par maznozīmīgu, ņemot vērā pārkāpuma raksturu (pārkāpums ceļu satiksmē (apstāšanās un stāvēšanas noteikumi), kurš nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai), pieteicēja personību (ziņu par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības un sodīšanu lietā nav, CSDD pārkāpumu uzskaites punkti nav reģistrēti), vainas pakāpi (neuzmanība), mantisko stāvokli (nestrādājošs pensionārs), kā arī atbildību mīkstinošos apstākļus saskaņā ar LAPK pirmās daļas 1.punktu (pieteicējs vainu atzīst un izdarīto nožēlo) un otro daļu (pārkāpums nav radījis apdraudējumu satiksmes drošībai).

Apstākļus, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu tiesa nekonstatē.

Ievērojot minēto, tiesa pieteicēja izdarīto pārkāpumu atzīst par maznozīmīgu, savukārt naudas soda piemērošana konstatētajos faktiskajos lietas apstākļos tiesas ieskatā nesasniedz soda mērķi.

Līdz ar to pieteicējs saskaņā ar LAPK 21.pantu ir atbrīvojams no LAPK 149.^{10}panta devītajā daļā noteiktās administratīvās atbildības pārkāpuma mazsvarīguma dēļ, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmo daļu, 286.panta pirmās daļas 3.punktu, tiesa

nosprieda:

apmierināt *J.L.* pieteikumu (personas kods */personas kods/*).

Atbrīvot *J.L.* no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta devītajā daļā noteiktās administratīvās atbildības pārkāpuma mazsvarīguma dēļ, un par minēto pārkāpumu aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2011.gada 31.janvārī.

Tiesnese *(paraksts)* A.Reitupe

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ A.Reitupe
Rīgā 2011.gada 31.janvārī